

Z tátova vyprávění

Gymnasium

Otec studoval na reálném gymnáziu na Novém Městě¹. Shodou okolností jsem do těchto míst později chodil na průmyslovku. Gymnázium bylo známé vysokou úrovní výuky jazyků – patrně šlo hlavně o češtinu, němčinu, francouzštinu a latinu. Otec ještě ve svých 95 letech recitoval ošetřovatelkám antické básníky. Klasická řečtina se tu neučila – ta se studovala jen na klasických gymnáziích. Homéra citoval otec v českém překladu (staré české překlady byly dosti kostrbaté).

Na školu a své profesory měl otec nepříliš pěkné vzpomínky – zřejmě tu přetrvávaly manýry ze starších dob Rakouska-Uherska; novým časům se mnozí profesori nedokázali přizpůsobit a docházelo ke konfliktům mezi „študáky a kantory“. Můj otec se sám podílel na jakési revoltě (příčinu už jsem již zapomněl) a vycházel z gymnázia se čtyřkami, které dostal jako odplatu za neposlušnost.

Jednou při hodině tělocviku vypadl jednomu studentovi z kapsy trenýrek drobek. Učitel cvičení přerušil a začal celou věc vyšetřovat.....Podlaha se musela lesknout.

V těch letech začínalo rádiové vysílání a studenti se obrátili na profesora fyziky, aby jim o tom něco řekl. Ten odpověděl: „O to se nestarejte, to je jen americký humbuk....“

Výuka jazyků byla zřejmě tradiční – založená na gramatice. Objevil se však nový profesor, který se snažil o nový přístup. Mluvil na studenty od začátku francouzsky – přišel do učebny a opakoval “Page un“ tak dlouho, až jeden student pochopil a otevřel učebnici na straně jedna. Tento kantor byl ale vystřídán jiným profesorem, který studenty koupal na záludnostech gramatiky. Když potom jela třída na zájezd do Paříže, pan profesor se tam nemohl domluvit. Můj otec, který od něj dostával čtyřky, mu musel dělat tlumočníka.

Někdy koncem 20.let se tátova rodina přestěhovala do novostavby na Letné² a ulice zde ještě neměla jméno. Otec napsal v nějakém formuláři do kolonky pro jméno ulice „Bezejmenná“. To zavdalo jednomu z profesorů podnět k jízlivým poznámkám...

Když se blížila klasifikace, chodili do školy rodiče aby orodovali za své ratolesti. Někteří prý dokonce klečeli před profesorem...

Jak je vidět, školství mělo i tehdy své neduhy³. Profesori představovali jakousi kastu – a často své pozice zneužívali. Otec také přišel do sporu s učitelem náboženství, který po něm vyžadoval potvrzení o účasti na *svaté zpovědi*, a později vystoupil z katolické církve. Otec proti svým profesorům revoltoval, ale mám pocit, že v něm něco profesorského zbylo: zpravidla nepřipouštěl diskusi⁴. V mnoha věcech jsme se neshodli a mezi námi zela stále jakási propast.

Ve Sloupu, 7. února 2011

¹ Bývalé Piaristické gymnasium?

² Kde táta až do konce života bydlel a my jsme vyrůstali

³ Moje matka, která studovala na klasickém gymnáziu v Brně, měla naopak na studium velmi dobré vzpomínky a spolužáci z *Prvního českého gymnázia v Brně* se scházeli a stýkali až do konce života.

⁴ sám ironicky říkával „*To si žáci dobře pamatujte: Pan profesor se nikdy nemýlí*“